

ŘÍKANKY O DEŠTI

Pršelo, bylo tma,
žežulička zmokla,
nemohla doletět
k milému pod okna.

Nemohla doletět,
vzkázání vyřídit:
"Vzkázal tě, Marjánko,
tvůj milý pozdravit."

"A já zase vzkážu,
že se já nehněvám,
aby on k nám přišel,
že já ho ráda mám.

"Pověz mně, má milá,
kudy po cestě k vám?"
Pod našema okny
roste tam tulipán."

Neprš, neprš, dýšču,
tvá matička v klíšču
a tatíček pod prahem
krmí děti tvarohem.
Tvaroha mu nechcó,
syrovátku chlemcó,
spadla na ně deska,
všecky je rozpleskla,
jenom jedno ostalo,
do nebe se dostalo
a z nebe do ráje,
Pánbů ho tam miluje.

Pršivalo, jen se lilo, bývalo bláto,
přece jsem k vám chodíval, nedbal jsem na to.
Čím jsem já byl upřímnější, ty jsi byla falešnější,
to jsem měl za to.